

припущення щодо локалізації битви, розміщення армій противників, виокремила її етапи: перший – біля урочища Побиванка, генеральний бій – в районі сіл Мала Рублівка, Дем'янівка, Лихачівка, Деревки, завершаючий (остаточний розгром армії князя Вітовта) – біля Більської фортеці і с. Більськ, описала місце і хід генеральної битви та наслідки поразки князя Вітовта. Віра Жук проаналізувала ряд місцевих топонімів і пов'язала їх походження із битвою на Ворсклі 1399 року.

Оксана НІКА

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

БАГАТОШАРОВІСТЬ МАРГІНАЛІЙ У ПРИМІРНИКУ БІБЛІЇ ФРАНЦИСКА СКОРИНИ

Розкривається поширення і використання «Біблії руської» Франциска Скорини на прикладі вивчення маргіналій у примірнику, який нині зберігається в Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського (Київ, Україна). Проаналізовано багат шаровість маргінальних записів 16-19 століть, що здійснені різними мовами (латиною/польською і «руською» мовами, інтерлінеарні написи). Вони дають підстави визначити соціальне середовище та особливості використання збірника, питання вибору і мовну складову рукописних глос.

Ольга ІЛЬІНА

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ЗАМОК КНЯЗІВ РАДЗИВІЛІВ У ОЛИЦІ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ ОБ'ЄКТ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ІСТОРИКО- КУЛЬТУРНОГО ЗАПОВІДНИКА

Ефективне збереження, відновлення та відповідне використання об'єктів, розташованих в межах історичного поселення Олика, потребує наукового і фахового вивчення, популяризації спадщини та інформування місцевої громади про історико-культурну спадщину. У Олиці існує ряд проблем, які не дозволяють повною мірою реалізувати потужний потенціал історико-архітектурної спадщини, адаптувати визначні пам'ятки та об'єкти до потреб суспільного і культурного життя, ефективно використовувати туристичний

потенціал. Головним завданням раціонального використання та оптимізації функціонування історико-архітектурного середовища містечка, на нашу думку, є створення державного історико-культурного заповідника «Олика» як спеціальної законодавчо визначеної території, що охоплює ансамблі й комплекси пам'яток історії та культури та має виняткову історичну, наукову й культурну цінність.

Сергій ТЕМЧИНАС

Інститут литовської літератури та фольклору

РУСЬКОМОВНИЙ ПЕРЕКЛАД 1563 РОКУ ЧЕСЬКОГО ЛУЦИДАРІЯ: ТЕКСТОЛОГІЧНА ОЦІНКА СПИСКІВ

Чеський друкований Луцидарій, який складається з питань учня та відповідей вчителя про світ та людину, перекладався на руську (староукраїнську та старобілоруську) мову тричі: 1) найбільш ранній переклад, виконаний близько середини XVI ст., відомий у єдиному списку; 2) переклад 1563 року – у двох; 3) пізніший переклад 1636 року – у дев'яти. Їхня цінність полягає не тільки в тому, що чеські видання відповідного часу до нас не дійшли. Так, кириличні переклади, що збереглися, є їх єдиним текстовим відображенням. Вони також дозволяють краще оцінити чеський внесок у руськомовну рукописну традицію, яка досі не повністю оцінена (значна кількість руськомовних перекладів чеських оригіналів донині не введена в науковий обіг). У доповіді представлено порівняльну текстологічну оцінку обох списків перекладу 1563 року (старший список датується кінцем XVI ст., а молодший – першою половиною XVII ст., обидва списки нещодавно опубліковані), що доповнює виконану раніше оцінку збереження в них первісної структури та складу текстів цього перекладу: у кожному списку наявні значні текстові пропуски (22 запитання та відповіді в одному списку та 27 запитань та відповідей – в іншому). Проте тексти обох рукописів дозволяють оцінити текстологічну збереженість перекладу 1563 року: молодший список відображає текстологічну корупцію набагато більшою мірою, ніж старший (хоча в рукописній традиції нерідко буває й інакше).